

सिंहविक्रान्तः, पुं. (सिंह इव विक्रान्तः ।) अश्वः ।
इति हारावली ॥ ५२ ॥ शब्दमाला च ॥ सिंह-
तुल्यविक्रमविशिष्टे, त्रि ॥
सिंहविद्या, स्त्री. (सिंह इव विद्या विज्ञाता ।)
मासपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिंहसंहननः, त्रि. (सिंहस्येव संहननं अवयवो
ग्रन्थः ।) वराङ्गरूपोपेतः । इत्यमरः ॥ ३१११२ ॥
प्रत्येकमवयवशुद्धा सुन्दरः । सिंहसंहननः स
स्यादयो हि सर्वोङ्गसुन्दरः । इति कौषान्तरम् ॥
सिंहस्येव संहननं देहोऽस्य सिंहसंहननः ।
रुद्रिशब्दोऽयं यथाकथञ्चिदन्वयः । इति भरतः ॥
(सिंहस्य संहननम् ।) सिंहनाशने, स्त्री ॥
सिंहा, स्त्री. (सिञ्चतीति । सिञ्च + कः । अन्त्या-
देशो हकारः । नुम् च । टाप् ।) नाडौ । इति
राजनिर्घण्टः ॥
सिंहाणं, स्त्री, लौहमलम् । इत्यमरटीका । २ ।
१ । ८८ ॥
सिंहानं, स्त्री, लौहमलम् । इत्यमरः । २ । १ । ८८ ॥
तस्य रूपान्तराणि यथा । सिंहाणम् २ सिंहाणम्
३ सिंवाणम् ४ । इति तट्टीका ॥ नासिकामलम्
सिक्नौ इति भाषा । तत्पर्यायः । सिंहाणकम् ।
२ सिंवाणम् ३ सिंघणम् ४ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ कफः ५ लेखा ६ खेटः ७ । इति जटा-
धरः ॥
सिंहासनं स्त्री, (सिंहचिह्नितमासनम् ।) स्वर्ण-
मयराजासनम् । इत्यमरः । २ । ८ । ३२ ॥ अथ
सिंहासनयुक्तिः ।
“राज्ञो वरासनं नाम औसिंहासनमुच्यते ॥
शुभे मुहूर्ते शुभमासवर्षे
सुवारवेलातिथिचन्द्रयोगे ।
काले निरुत्यातनिरौतिभावे
सिंहासनावस्थविधिं वदन्ति ॥
स्थिरराशिस्थिते भानौ चन्द्रे च स्थिरभोदिते ।
आसनारभमिच्छन्ति गृहहारभोऽपि येषु च ॥”
एतेन गृहहारभसिंहासनयोरारभः । तत्र क्रमः ।
“बाणवेदान्तिपञ्चाणि सोपानानि युगैः क्रमात्
चत्वारिंशत्तथा त्रिंशत् विंशतिः षोडशैव च ॥
सिंहान्वितानि चैवानि चरणानि युगैः क्रमात्
पञ्चः शङ्खो गजो हंसः सिंहो भृङ्गो मृगो हयः ॥
अष्टौ सिंहासनानीति नौतिशास्त्रविदो विदुः ।
आदित्यादिदशजानां भूपतीनां यथाक्रमम् ॥
राज्ञः स्वहस्तैरष्टाभिरायामपरिषादयोः ।
राजपात्रमिदं नाम सोपानं पुरुषोत्तमम् ॥
तदर्हमानं तन्मध्यं राजासनमुदाहृतम् ।
अर्होत्तममिदं रम्यं प्रोक्तं कलिमहोभुजम् ।
दिगष्टर्गविकोणः स्याद्वज्रादीनां यथा-
यथम् ॥”

अथाष्टानां लक्षणानि ।

“गम्भारीकाष्ठघटितः पद्ममालोपचित्रितः ।
पद्मरागविचित्राङ्गः शुद्धः काञ्चनसंहतः ॥
चरणार्थे पद्मकोपात् पद्मरागविचित्रिताः ।
दिष्टौ पुत्तिका राजघादशङ्कलिसम्भिताः ॥

राजासनं चतस्रश्च एवं द्वादशपुत्तिकाः ।
रत्नैश्च नवभिः कार्यं निर्माणं चान्तरान्तरा ॥
रत्नवस्त्रावृतं ह्येतत् पद्मसिंहासनं मतम् ।
अत्रोषित्वा नरपतिः प्रतापमतिविन्दति ॥ १ ॥
भट्टेन्द्रकाष्ठघटितः शङ्खमालोपशोभितः ।
शुद्धस्फटिकचित्राङ्गः शुद्धरूप्योपशोभितः ॥
चरणार्थे शङ्खनाभिः पुत्तिकाः सप्तविंशतिः ।
स्थाने स्थाने विधातव्याः शुद्धस्फटिकसंस्कृताः ।
शुक्लपद्मावृतं ह्येतत् शुद्धसिंहासनं मतम् ॥ २ ॥
पनसेनोपघटितो गजमालोपशोभितः ।
विदुमैरपि वेदूयैः काञ्चनेनापि शोभितः ॥
चरणार्थे गजशिरः पुच्छादेकैकपुत्तिका ।
माणिक्यरचिता रत्नवस्त्रादिकविभूषणम् ।
गजसिंहासनं नाम सास्त्राज्यफलदायकम् ॥ ३ ॥
शालकाष्ठेन घटितो हंसमालोपशोभितः ।
पुष्परागैः काञ्चनेन कुशविन्दैश्च चित्रितः ॥
चरणार्थे हंसरूपं पुत्तिकास्वैः कविंशतिः ।
मोमेदकोपघटितापीतवस्त्रविभूषणम् ।
हंससिंहासनं नाम सर्वानिष्टविनाशनम् ॥ ४ ॥
चन्द्रेनोपघटितः सिंहमालोपशोभितः ।
शुद्धहीरकचित्राङ्गः शुद्धकाञ्चननिर्मितः ॥
चरणानां सिंहलेखः पुत्तिकाश्चैकविंशतिः ।
मुक्ताशुक्तिभिरन्यैश्च निर्मलैरेव भूषणम् ॥
शुद्धशुण्डावृतं ह्येतत् सिंहसिंहासनं मतम् ।
अत्रोषित्वा नरपतिः कृत्स्नां साधयति
क्षितिम् ॥ ५ ॥
भृङ्गमालोपसहितं शुद्धचम्पककल्पितम् ।
शुद्धैर्भरकतैर्युक्तं पादाथे पद्मकोपिकाः ॥
द्वाविंशतिः पुत्तिकास्तु नौलवस्त्रादिभूषणम् ।
भृङ्गसिंहासनं नाम शत्रुघ्नयजयप्रदम् ॥ ६ ॥
निम्बकाष्ठेन घटनामृगमालोपशोभितम् ।
इन्द्रनीलैर्महानीलैः काञ्चनेनापि चित्रितम् ॥
चरणार्थे मृगशिरस्त्रवारिंशश्च पुत्तिकाः ।
नौलवस्त्रादियुक्तान् मृगसिंहासनं मतम् ।
लक्ष्मीविजयसम्पत्तिर्नैरुज्यपदमुत्तमम् ॥ ७ ॥
केशरेणोपघटितं हयमालोपशोभितम् ।
समस्तवस्त्रैर्भूषाश्च पुत्तिकाः पञ्चसप्ततिः ॥
चरणार्थे हयशिरस्त्रिवस्त्रादिभूषणम् ।
हयसिंहासनं नाम लक्ष्मीविजयवर्धनम् ॥ ८ ॥
इत्येतत् कथितं सारं महासिंहासनाष्टकम् ।
यथा भोजनं लिखितं यथा चान्यं च पण्डितैः ॥
एतस्यातिक्रमं दध्मादयः कुर्यात् पृथिवोपतिः
अचिरादेव कुरुते तस्य मृत्युरतिक्रमम् ॥
परासनस्यो यो राजा यो राजा च निरासनः ।
स परैर्हन्त्यते सिंहैरिव मत्तगजाधिपः ॥
स्वल्पमित्रासनमध्यसंस्थित-
नं दुष्यतीति प्रवदन्ति तज्ज्ञाः ॥”

इति युक्तिकल्पतरुः ॥ * ॥

चतुराजीक्रीडायाः जयविशेषः । यथा, तिष्यादि-
तत्त्वं ।

“अन्यद्राजपदं राजा यदा यातो युधिष्ठिर ।
तदा सिंहासनं तस्य भण्यते नृपसत्तमम् ॥

राजा च नृपतिं हत्वा कुर्यात् सिंहासनं यदा
द्विगुणं वाहयेत् पथ्यमन्यैकगुणं भवेत् ॥
मित्रसिंहासनं पार्थ यदा रोहति भूपतिः ।
तदा सिंहासनं नाम सर्वं नयति तद्वलम् ॥
यदा सिंहासनं कर्तुं राजा षष्ठपदाश्रितः ।
तदा घातेन हन्तव्यो बलेनपि सुरचितः ॥ * ॥
योगासनविशेषः । यथा, हठप्रदीपे ।
“गुल्फौ च द्वयणस्याधः सौवन्द्याः पार्श्वयोः
क्षिपेत् ।
दक्षिणे सव्यगुल्फान्तु दक्षगुल्फान्तु सव्यके ॥
हस्तौ च जान्वोः संस्थाप्य स्वाङ्गुलीः संप्रसार्य च
व्यात्तवक्त्रो निरीक्षेत नासाग्रं सुसमाहितः ॥
सिंहासनं भवेदेतत् पूजितं योगिभिः सदा ।
बन्धनस्य सन्धानं कुरुते चासनीत्तमम् ॥”
सिंहासनः, पुं. (सिंहस्य आसनं उववेशनमिव
आसनं यत्नः ।) षोडशरतिवन्धान्तर्गतचतुर्दश-
बन्धः । तस्य लक्षणं यथा,—

“स्वजहाद्वयबाह्व च कृत्वा योषापदद्वयम् ।
स्तनौ धृत्वा रमेत् कामी बन्धः सिंहासनो मतः ॥”
इति रतिमञ्जरी ॥

सिंहासनचक्रं, स्त्री, (सिंहासनमिव चक्रम् ।)
सप्तविंशति-नक्षत्राङ्कित-नराकार-चक्र-त्रयम् ।
यथा,—

“अथातः संप्रवक्ष्यामि चक्रं सिंहासनत्रयम् ।
सप्तविंशतिनक्षत्रैरेकैकं नवात्मकम् ॥
अश्विनोमघमूलाद्यं पञ्चनाडौविभेदतः ।
अश्विन्याद्युत्तरं भागं मन्वाद्यं पूर्वतः स्थितम् ।
मूलाद्यं दक्षिणे भागे ज्ञातव्यं नृपतित्रयम् ॥
इतरेषु च रात्र्येषु नृपनामर्चतो वदेत् ॥
शुभाशुभमिदं सर्वं यत्र यस्य शनिः स्थितः ।
नाडिकापञ्चवेधेन एकैकस्यासनं भवेत् ॥
आधारमासनं पटं सिंहं सिंहासनं तथा ।
ग्रहैर्वधवशाज्ज्ञेयं सौम्यैः क्रूरैः शुभाशुभम् ॥
ऋक्ष आधारगे राजा अभिषिक्तो य आसने ।
पराधीनगतं राज्यं कुरुते नात्र संशयः ॥
आसनस्येन ऋक्षेण नौतिमुक्तो भवेन्नृपः ।
प्रधानपुरुषो देवः प्रजाशान्तिकरो भवेत् ॥
पटं ऋक्षे यदा राजा उपविष्टो नृपासने ।
पूर्वरात्रिस्थितेस्तु सचिरं पालयते महीम् ॥
सिंहरूपो भवेद्राजा सिंहर्षणासने स्थितः ।
संयामस्य प्रियो नित्यमसाध्यो मन्त्रिमण्डलैः ॥
सिंहासनगते धिष्णुरे तेजस्वी भौषणाकृतिः ।
चलच्चित्तो महाक्रोधी प्रजापीडाकरो नृपः ॥
तत्कालेन्दुगते ऋक्षे क्रूरनिर्वधनाडिके ।
शुभावस्था शुभे लग्ने संस्थाप्यो नृप आसने ॥
इदंशे च समायोगे उपविष्टो य आसने ।
उच्छाद्य शत्रुसंघातमेकच्छत्रं करोति सः ॥
क्रूरग्रहगतां नाडौमुपविष्टो य आसने ।
बन्धनं भूमिनाशय तथा मृत्युः प्रजायते ॥
आधार ऋक्षगः सौरिरनाहृतं करोति च ।
दुर्मित्रं रौरवं तत्र प्रजापीडा च जायते ॥
आसने च यदा सौरियुद्धं भङ्गप्रदो भवेत् ॥